

Sagsøgte: Ministero dell'Economia e delle Finanze og Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal EU-retten — og navnlig etableringsretten, retten til fri udveksling af tjenesteydelser, princippet om forbud mod forskelsbehandling, gennemsigtighedsprincippet, princippet om fri konkurrence, proportionalitetsprincippet og kohærensprincippet — fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning som den ved artikel 1, stk. 653, i stabilitetsloven af 2015 indførte og de dertil hørende gennemførelsesretsakter, som fastsætter en eneleverandørmodel for koncessionshavere med henblik på afholdelsen af Lotto-spil, men ikke for andre spil, tips og væddemål?
- 2) Skal EU-retten — og navnlig etableringsretten, retten til fri udveksling af tjenesteydelser, direktiv 2014/23/EU⁽¹⁾ samt princippet om forbud mod forskelsbehandling, gennemsigtighedsprincippet, princippet om fri konkurrence, proportionalitetsprincippet og kohærensprincippet — fortolkes således, at den er til hinder for en udbudsprocedure, som fastsætter en udbudssum, der er væsentligt højere og ubegrundet i forhold til de krav til økonomisk-finansiell og teknisk-organisatorisk formåen, der fremgår af udbudsbetingelsernes punkt 5.3, 5.4, 11, 12.4 og 15.3 med henblik på tildelingen af koncessionen på Lotto-spil?
- 3) Skal EU-retten — og navnlig etableringsretten, retten til fri udveksling af tjenesteydelser, direktiv 2014/23/EU samt princippet om forbud mod forskelsbehandling, gennemsigtighedsprincippet, princippet om fri konkurrence, proportionalitetsprincippet og kohærensprincippet — fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning, som i realiteten indebærer, at der opstilles et alternativ mellem at få tildelt en ny koncession og at fortsætte med at gøre brug af retten til fri udveksling af forskellige tjenesteydelser med væddemål på tværs af grænserne, hvilket alternativ følger af artikel 30 i udkastet til udbudsafgørelse, idet beslutningen om at deltage i udbuddet med henblik på tildeling af en ny koncession indebærer, at der må gives afkald på grænseoverskridende virksomhed, selv om Domstolen flere gange har fastslået, at denne virksomhed er lovlig?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26.2.2014 om tildeling af koncessionskontrakter (EUT L 94, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 10. juli 2017 — Bundesrepublik Deutschland mod Touring Tours und Travel GmbH

(Sag C-412/17)

(2017/C 330/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bundesrepublik Deutschland

Sagsøgt: Touring Tours und Travel GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 67, stk. 2, TEUF, samt artikel 22 og 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks)⁽¹⁾ til hinder for en national ordning i en medlemsstat, som forpligter busselskaber, der kører i rutekørsel over en indre grænse i Schengen-området, til at kontrollere de dokumenter, der tillader passagererne at passere grænsen, før de passerer en indre grænse, for at modvirke, at udlændinge uden pas og opholdstilladelse befordres ind på Forbundsrepublikken Tysklands område?

Navnlig:

- a) Udgør den generelle lovbestemte forpligtelse eller den administrative forpligtelse, der er pålagt konkrete transportvirksomheder til ikke at befordre udlændinge uden det nødvendige pas eller den nødvendige opholdstilladelse ind på Forbundsrepublikkens område, som kun kan opfyldes af transportvirksomhederne ved en kontrol af samtlige passagerers grænsepassagepapirer før passagen over den indre grænse, en personkontrol ved de indre grænser i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i Schengengrænsekodeksens artikel 22, eller kan den sidestilles hermed?
 - b) Skal pålæggelsen af de i det første spørgsmål anførte forpligtelser bedømmes på grundlag af Schengengrænsekodeksens artikel 23, litra a), selv om transportvirksomhederne ikke udøver nogen »politimæssige beføjelser« i denne bestemmelses forstand og heller ikke har nogen formel beføjelse til at udøve offentlig myndighed ved, at staten har pålagt dem at foretage kontrol?
 - c) Såfremt det første spørgsmål, litra b) besvares bekræftende: Ligger der i den kontrol, som transportvirksomhederne er pålagt, under hensyntagen til kriterierne i Schengengrænsekodeksens artikel 23, litra a), andet punktum, en ulovlig foranstaltning med tilsvarende virkning som ind- og udrejsekontrol?
 - d) Skal pålæggelsen af de i det første spørgsmål anførte forpligtelser, for så vidt den vedrører busselskaber, der kører i rutekørsel, bedømmes på grundlag af Schengengrænsekodeksens artikel 23, litra b), ifølge hvilken den omstændighed, at der ikke foretages grænsekontrol ved de indre grænser, ikke berører transportvirksomheders beføjelse til at foretage sikkerhedskontrol af personer i havne eller lufthavne? Følger det heraf, at det også uden for havne og lufthavne er ulovligt at foretage kontrol i det første spørgsmåls forstand, hvis den ikke udgør nogen sikkerhedskontrol og ikke også angår personer, der rejser inden for en medlemsstats område?
- 2) Tillader Schengengrænsekodeksens artikel 22 og 23 nationale ordninger, ifølge hvilke der med henblik på overholdelse af en forpligtelse kan udstedes forbud og trussel om tvangsbøder mod et busselskab, når der som følge af den undladte kontrol også er blevet befordret udlændinge uden pas og opholdstilladelse ind på Forbundsrepublikken Tysklands område?

(¹) EUT L 77, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 21. juli 2017 —
Préfet des Pyrénées-Orientales mod Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de
grande instance de Montpellier og Procureur général près la cour d'appel de Montpellier**

(Sag C-444/17)

(2017/C 330/09)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Préfet des Pyrénées-Orientales

Sagsøgte: Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier og Procureur général près la cour d'appel de Montpellier

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 32 i forordning (EU) 2016/399 (¹) af 9. marts 2016, der fastsætter, at hvis der genindføres grænsekontrol ved de indre grænser, finder de relevante bestemmelser i afsnit II (om de ydre grænser) tilsvarende anvendelse, fortolkes således, at den kontrol, der er genindført [org. s. 7] ved en medlemsstats indre grænser, skal sidestilles med en kontrol, der foretages ved en ydre grænse i det tilfælde, hvor en tredjelandsstatsborger, der ikke har ret til indrejse, passerer denne grænse?
- 2) Tillader denne forordning og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2008/115/EF (²) af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold i en tilsvarende situation, hvor der er genindført kontrol ved de indre grænser, at den mulighed, der er fastsat i dette direktivs artikel 2, stk. 2, litra a), og som giver medlemsstaterne mulighed for fortsat at anvende forenklede nationale tilbagesendelsesprocedurer ved deres ydre grænser, anvendes på en tredjelandsstatsborger, der passerer en grænse, hvor der er genindført kontrol?